WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van Liz

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif op het hek	4
L	L van Laarzenpad	8
I	I van Imkerij	14
Z	Z van Zee	20
	De naam van Pluim	25
P	P van Park	26
L	L van Landgoed	31
U	U van Uitkijktoren	36
I	I van Iepenlaan	41
M	M van Molen	46
	Alle letters thuis	51
	Wie kwam je tegen?	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif op het hek

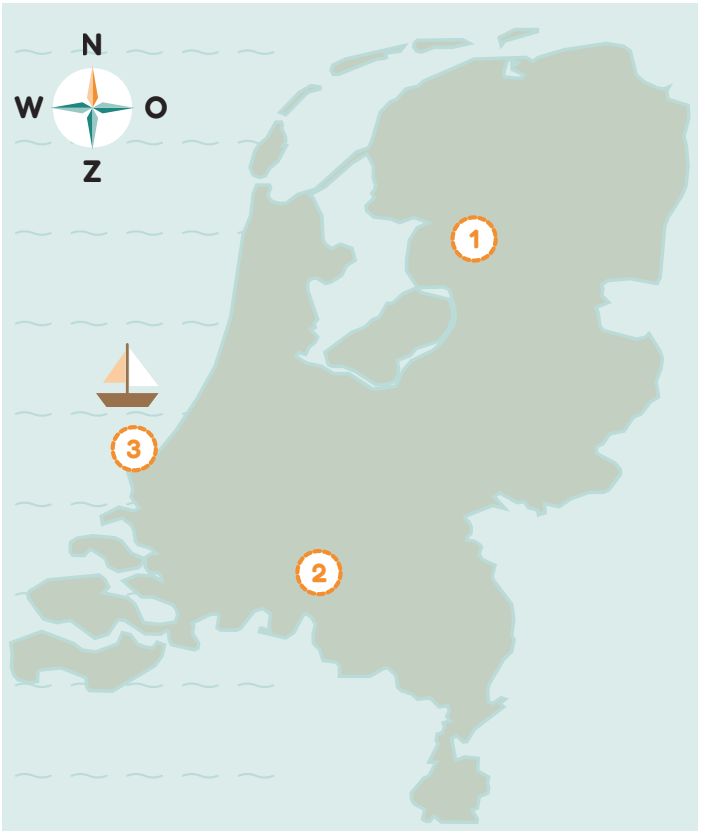

Het was een zonnige ochtend. Liz schommelde in de tuin, zo hoog als zij kon. Fladder-fladder: er landde iets op het hek. Het was een duif, grijs met een groene glans in zijn nek en felle oranje ogen.

Om zijn poot zat een kokertje, niet groter dan een vingerhoedje. Liz remde af met haar voeten. ‘Roekoe!’ riep de duif. ‘Woont hier Liz?’ Liz viel bijna van de schommel. Een pratende duif! ‘Dat ben ik,’ zei Liz. ‘Mooi zo,’ zei de duif. ‘Mijn naam is Pluim, postduif van de Kaartenmaker. En ik heb een brief voor jou.’

De Namenkaart van

L I Z

Elk rondje is een verstopplek. Welke letter zou bij rondje 1 liggen?

L van Laarzenpad

Het pad was nat. Héél nat. Er stonden plassen en het gras was zompig. ‘Een laarzenpad,’ zei Pluim tevreden. ‘Daar loop je op laarzen, door het water en de modder.’ Liz keek naar haar laarzen.

Plets. Plets. Plets. ‘Dit is het beste pad van de wereld,’ zei Liz. Pluim landde in een plas. Plets! ‘Ik heb geen laarzen,’ zei hij verontwaardigd. ‘Jij hebt pootjes,’ lachte Liz. ‘Die drogen vanzelf.’

Langs de rand van het pad zag Liz iets bewegen. Iets lang en glads, dat heel soepel door het gras gleed. ‘Een slang!’ fluisterde Liz. ‘Een ringslang,’ zei Pluim. ‘Kijk naar zijn nek.’ De ringslang had achter zijn kop twee gele vlekjes, net een gele halsband.

Hij gleed het water in en zwom weg, met zijn kop omhoog. ‘Hij kan zwemmen!’ zei Liz. ‘Heel goed zelfs,’ zei Pluim. ‘Hij vangt kikkers en visjes.’ ‘Is hij gevaarlijk?’ vroeg Liz. ‘Nee,’ zei Pluim. ‘Een ringslang is niet giftig. Maar het is een wild dier.

Je laat hem met rust, dan laat hij jou met rust.’ ‘Wat doet hij als hij schrikt?’ ‘Soms doet hij alsof hij dood is,’ zei Pluim. ‘Hij draait op zijn rug, met zijn bek open. Toneelspelen kan hij goed.’

Liz lachte. ‘Een slang die toneelspeelt!’

Echt waar!

De ringslang

De ringslang is niet giftig. Als hij schrikt, doet hij soms alsof hij dood is: hij draait op zijn rug en houdt zijn bek open. Laat hem met rust.

Zo groot	mannetjes tot ongeveer 90 centimeter, vrouwtjes vaak 1 tot 1,2 meter
Eet graag	kikkers, padden en vissen
Zo herken je hem	twee gele vlekken achter de kop, als een halsband

Raadsel: wie ben ik?

Ik heb geen poten, maar ik kan goed zwemmen. Achter mijn kop zitten twee gele vlekjes. Wie ben ik?

Op p. 59 staat of je gelijk hebt.

L van Landgoed

‘Op naar de L van Pluim!’ zei Liz. Pluim bloosde onder zijn veren. Eén, twee, drie… woesj! Ze wandelden over een landgoed. Er stond een groot oud huis, met eromheen een park met lanen, vijvers en reusachtige oude bomen. ‘Vroeger woonde hier één rijke familie,’ zei Pluim. ‘Nu mag iedereen hier wandelen.’ ‘Gelukkig,’ zei Liz. ‘Anders waren wij hier stiekem.’

Op een bankje zat een oude meneer in een boek te lezen. Hij knikte vriendelijk. ‘Goedemiddag,’ zei Liz.

Pluim landde even op de leuning van het bankje. Tegen de stam van een oude beuk liep een vogeltje. Maar het liep niet omhoog, zoals een specht. Het liep naar beneden. Met zijn kop omlaag! ‘Pluim,’ zei Liz. ‘Dat vogeltje loopt verkeerd om!’ ‘Een boomklever,’ zei Pluim. ‘Hij kan dat. Hij loopt met zijn kop naar beneden langs de stam.’

De boomklever had een blauwgrijze rug, een oranje buik en een zwart streepje door zijn oog. Net een klein masker. Hij pikte iets uit de schors. ‘Hij heeft een nestje in een gat in de boom,’ zei Pluim. ‘Is dat gat te groot, dan maakt hij de ingang kleiner met modder.’ ‘Hij metselt zijn eigen voordeur,’ zei Liz. ‘Precies passend,’ zei Pluim. ‘Dan kan er geen grotere vogel naar binnen.’

Liz probeerde ook even met haar hoofd naar beneden te kijken. ‘Wordt hij niet duizelig?’ ‘Ik word al duizelig als ik naar hem kijk,’ zei Pluim.

